

Een lijstje – geen woorden maar daden

Sorry dat ik als ras-Ajaciëd met een Rotterdamse slogan kom, maar hij spreekt me qua intentie erg aan.

Ik zat me afgelopen tijd weer te ergeren aan de manier waarop er nu over de Black-Lives-Matter- beweging geschreven wordt in de Nederlandse pers. Of beter, steeds minder. Ik kijk graag voetbal en van het voetbal in Engeland ben ik al heel lang erg gecharmeerd. Daar zie je nu consequent elke wedstrijd voordat het aanvangssignaal door de scheidsrechter afgegeven wordt, het hele veld (inclusief scheidsrechters) op een knie neerdalen en zo een teken geven. Namelijk dat er elke week meerdere keren miljoenen mensen wereldwijd gewezen wordt op het belang van deze gedachte en beweging 'levend' te houden. Een mooi gebaar vind ik. En wat doen wij in ons open en tolerante Nederland?

Hier in 'ons' Nederland wordt door meerdere vooraanstaande mensen van deze beweging gezegd dat het nu 'klaar' is met zielige verhalen en met begrip en sympathie willen verkrijgen. Het is tijd voor actie. Klinkende munt. Herstelbetalingen bijvoorbeeld. *'Wij willen nú onze plek. Op de werkvloer, in de besturen en directies,... daar waar het nodig is om een goede afspiegeling van de maatschappij ook eerlijk en concreet te maken. In alle lagen van onze samenleving.'*

Mooi, zeg ik, doen! Daar voor strijden. Vandaar mijn sympathie voor de titel van deze blog.

Nu zijn er echter al heel lang zuurpruimen, haters en azijnpissers die er toch weer tegenin willen gaan. Ook op verjaardagsfeestjes. Daar heb ik een lijstje voor gemaakt wat ik soms hanteer en nu hier graag met jullie wil delen. Doe er je voordeel mee op, je kan er ook mee lachen. Want ik heb er veel verbaasde gezichten, opengevallen monden en stiltes mee verkregen.

Oprotten naar je eigen land? Of willen wij teveel? – Prima, maar dan nemen we ook alles mee wat jullie van ons geroofd hebben. En dan kunnen jullie weer fijn in de klei en in het natte gras gaan zitten.

- Ons goud
- Ons zilver
- Al onze bijzondere metalen en edelstenen
- De mensen die het vuile en onderbetaalde werk voor jullie doen (kan je het lekker weer zelf gaan doen)
- Jullie krijgen ook weer al jullie goedkoop gedropte chemisch en nucleair afval terug en je sloopschepen en andere rotzooi met zware metalen en giften
- Die prachtige dieren in de dierentuin gaan ook weer mee terug
- Al die lekkere gerechten mag je dan ook niet meer namaken
- Betalen voor al die fijne muziek en dansen en kunstwerken en

Enfin, als je al zo ver komt hoor. Meestal heb je dan weer luid gekakel in je oren van dat het niet realistisch is. Net zo surrealistisch als het is om 'ons' weg te wensen. Dus voorzichtig met wat je wenst....

... wordt vervolgd...

Blog 4 GS 22072020